

[Mølgaard]

misser, en del fremskridtsfolk i sin tid sluttede sig til partiet på grundlag af.

Et par ord om udvalgsbehandlingen skal også siges fra min side. Der er stillet et halvt hundrede spørgsmål til arbejdsministeren. Der står i betænkningen, at der har været stillet en række spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt og i samråd. Realiteten er, at rundt regnet $\frac{1}{5}$ af de 50 spørgsmål er besvaret. Af dem er 9 ud af 10 rundt regnet besvaret med: »Arbejdsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger, der gør det muligt at besvare spørgsmålet«. På det grundlag vil jeg gerne efterlyse et katalog fra arbejdsministeriet over, hvilke typer spørgsmål man overhovedet er i stand til at besvare. Jeg er bange for, at kataloget vil blive meget, meget tyndt, så trykkeomkostningerne ikke ville blive voldsomme, hvis dette sagsområde er typisk i sin karakter. Men trods dette manglende oplysningsniveau har et flertal altså fundet, at de vidste nok om denne sag til, at de var i stand til nu at sige, at det sandelig var i orden at anbefale, at dette lovforslag vedtages.

Jeg vil godt give nogle eksempler på spørgsmål, der overhovedet ikke er blevet besvaret. Vi har ikke fået den gældende overenskomst, så vi har kunnet sammenligne den med det, som nu skal træde i kraft. Ja men det var dog temmelig relevant at vide, hvad det er for ændringer, der er tale om. Samtlige arbejdspapirer og specielt samtlige økonomiske analyser af ændringerne – intet har vi fået af den slags. Vi har bedt om de kommentarer fra organisationerne, hvormed forslag 1 og 2 har været sendt til afstemning i de kompetente forsamlinger. Dem har vi ikke fået. Vi har bedt om en analyse af forskellen på forslag 1 og 2. Nul svar. Vi har bedt om en vurdering af forslaget i forhold til andre frit etablerede nye overenskomster. Nul svar. Vi har spurgt, om regeringen har planer om ved nogen form for ny subsidiering til landbruget at dække omkostningsstigningerne. Nul svar. Vi har spurgt, hvor hurtigt man skønnede at hensigts erklæringerne vedrørende akkordtempo kunne konkretiseres. Svaret var det samme, altså nul. Hvad agter regeringen at foretage sig, hvis loven ikke medfører, at slagteriarbejderne går i arbejde? Nul svar.

Vi har bedt om kommentarerne til samtlige ændringer i overenskomsten. Vi har bedt om oplysning om antal staldpladser i landet i

forhold til antal husdyr. Nul oplysning. Vi har spurgt, hvilke nødslagtningsstilbud det er, arbejdernes side har givet, og hvad der var arbejdsgiversidens begrundelse for afvisningen af dette tilbud. Nul svar. Og vi har spurgt, hvilke tilbagestående overenskomstforhandlingsområder regeringen tillægger samme vægt i henseende til arbejdets opretholdelse som dette med henblik på at vurdere, hvor mange flere indgreb man kan forestille sig at regeringen nu bliver nødt til at iværksætte – nul svar.

Vi har spurgt, hvordan det tegner sig med overenskomstforhandlingerne på mejeriområdet. Vi har spurgt, om landbrugets organisationer har afvist en formidling af ledig staldkapacitet på landbrug med for ringe staldkapacitet. Vi har bedt regeringen indhente LOs og SALAs principielle kommentarer til overenskomstindgreb ved lov. Vi har spurgt, hvor mange ugers kødforsyning til hjemmemarkedet og sædvanlig eksport der egentlig ligger i frysehusene i øjeblikket, så vi kunne vurdere, hvor akut det i grunden var af hensyn til eksporten og af hensyn til hjemmemarkedets behovsopfyldelse osv. Vi har spurgt og spurgt og spurgt, men fået nul svar.

Et massivt flertal i udvalget har følt, at de har vidst nok om denne sag til, at det var rigtigt at gribe ind. Jeg er alvorlig bange for, at de egentlig også har følt, at det var bekvemt, der ikke kom svar på disse spørgsmål, for med ordentlige svar på disse spørgsmål ville det være sværere at forsvare en gennemførelse af denne lovgivning.

Endelig vil jeg give ganske ret i det synspunkt, at al talen om arbejdsmiljøproblemer, der nu tages op i konsekvens af, at dette her gennemføres, intet har med sagen at gøre, men er sukker, der skal gøre pillen mindre bitter at sluge det ene og det andet sted; alt i den henseende kunne gennemføres med eller uden dette indgreb, men det er en helt, helt anden historie.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

I anledning af hr. Mølgaards sidste bemærkninger vil jeg gerne sige, at der har været udfoldet ganske overordentlig store anstrengelser fra arbejdsministeriets side på at besvare alle de spørgsmål, der har været rejst under udvalgsarbejdet, og jeg tror også, at hr. Mølgaard, når han gennemlæser svarene,